

STÓRFINGIN ELDUVÍK FEKK

Meira enn 1000 fólk leitaðu
sær til Elduvíkar, tá ið
standmyndin var avdúkað

ÁRNI GREGERSEN

Spenningurin var stórus
undan leygardedgnum,
tá ið standmyndin av
marmennlinum skuldi
avdúkast í Elduvík.

Tíverri bleiv veðrið ikki til
vildar, so fyrireikararnir valdu at
útseta tiltakið til sunnudagin.

- Avgerðin var røtt, tí frá tí at
hornorkestrið fór at spæla sleit í og
sólin skein og tað var turt restina
av degnum, sigur Rodmundur
Nielsen, ein av fyrireikarunum.

Meira enn 1000 fólk høvdu
leitað sær til hátíðarlægtuni
sunnudagin í Elduvík.

Spennin var sjálvandi
stórus at sledppa at síggja, hvussu
listamaðurin Hans Pauli Olsen
tulkaði søgnina um havmannin,
Marmellin.

Søgnin sigur, at marmellin
gjørði fortred á havsins botni og
tók agni av húkinum hjá útróðr-
armonnum og hann krøkti eisini
av og á húkin í botn.

Eina ferð vgar hann tó óhelppin
og bleiv krøktur. Anfinnur bóndi
í Elduvík dróg hann inn og hevði

hann hjá sær í eina tíð.

Marmennilin gav fiskieydnú,
men tað var neyðugt at rista kross

fyrir hann, tá ið farið var til útróðr-
ar, annars rýmdi hann.,

Og tað var júst tað, sum hendi

tann eina dagin. Skundurin var
nógur og bóndin gloymdi at rista
krossin fyrir Marmennilin.